

CODZIENNE ZABAWY I ZAJĘCIA Z MISIEM USZATKIEM

SCENARIUSZE ZAJĘĆ

**Przedszkole Nr 10 im. Misia Uszatka w Koszalinie
2008-03-29**

Estetyka życia codziennego

Scenariusze:

Uszatek i przyjaciele dbają o czystość. *Józefa Mazurkiewicz*

Wszyscy dbamy o ład i porządek w naszej sali. *Ewa Sokołowska*

USZATEK I PRZYJACIELE DBAJĄ O CZYSTOŚĆ

Opracowała: Józefa Mazurkiewicz

Forma: Rozmowa.

- Cele:
- Budzenie u dzieci poczucia troski o czystość pomieszczeń, w których wspólni przebywają.
 - Wyrabianie nawyku wycierania obuwia o wycieraczkę.

Środki

dydaktyczne: Opowiadanie pt. „**Słomianka**” Cz. Janczarskiego z serii: „Nowe przygody Misia Uszatka”. Wycieraczka do kącika lalek.

Organizacja

zajęcia: Kilka dni przed realizacją zajęcia nauczycielka kładzie w kąciku lalek wycieraczkę. Zainteresowanym dzieciom odpowiada na pytania..., po co lalkom wycieraczka, do czego służy, z czego jest zrobiona itp.

Przebieg

- Zajęcia:
- Nauczycielka zaprasza dzieci do wysłuchania opowiadania pt. „Słomianka”, ale nie kończy go. Zadaje dzieciom pytania: O czym zabawki zapomniały?” (o wycieraczce).
 - Po uzyskaniu właściwej odpowiedzi od dzieci, nauczycielka zachęca je do Rozmowy na temat: Jak dzieci mogą dbać o czystość w domu, w przedszkolu, na podwórku itp.
 - Następnie pyta dzieci, kto pamięta, gdzie w przedszkolu leżą wycieraczki i ile ich jest? Odpowiedzi dzieci.

- Proponuje dzieciom, aby pójść i sprawdzić, czy dzieci mają rację i dobrze wiedzą gdzie leżą i ile jest wycieraczek w przedszkolu.

- Na zakończenie dzieci uczą się wierszyka:

Wycieraczka leży po to,

By wycierać z butów błoto.

Hejże hej, hejże ha!

Każdy przedszkolak o czystość dba.

WSZYSCY DBAMY O ŁAD I PORZĄDEK W NASZEJ SALI

Opracowała: Ewa Sokołowska

Forma: Rozmowa

Cele: - Przyzwyczajanie dzieci do wyrzucania śmieci i odpadków do kosza.
- Wdrażanie do dbania o ład i porządek w sali przedszkolnej.

Środki

dydaktyczne: - Opowiadanie pt. „**Dziwne sprawy**” z serii „Gromadka Misia Uszatka” Cz. Janczarskiego. Pojemnik – kosz na śmieci, cukierki dla całej grupy, ilustracja Misia Uszatka, rękawiczki jednorazowego użytku.

Przebieg

zajęcia: - Zgromadzenie dzieci na dywanie.
- Nauczycielka zadaje zagadkę: Powiedz – kto to taki – chociaż oklapnięte uszko ma przyjacielem dzieci jest od lat? (Miś Uszatek).
- Nauczycielka przyczepia do tablicy ilustracje przedstawiającą Misia Uszatka.
- Nauczycielka czyta opowiadanie pt. „Dziwne sprawy”.
- Wypowiedzi dzieci na temat: Co przytrafiło się misiowi?

- Rozmowa na temat: Co dzieci robią z ogryzkami po owocach, papierkami od słodczy i innymi śmieciami – nieużytkami. Wypowiedzi dzieci.
- Nauczycielka na środku sali ustawia kosz na śmieci i przypomina dzieciom, że wszystkie śmieci (papierki, ogryzki itp.) należy wyrzucać do takiego pojemnika. Nie można ich rzucać na podłogę w sali, w domu ani wyrzucać na podwórku. Zawsze trzeba wyrzucać śmieci do pojemników do tego przeznaczonych, bo inaczej wokół nas byłoby bardzo brudno i nieprzyjemnie.
- Następnie nauczycielka częstuje dzieci cukierkami. Przypomina o grzecznościowym zwrocie: dziękuję i o konieczności wyrzucenia papierka od cukierka do kosza na śmieci.
- Po zajęciu można wyjść z dziećmi do ogrodu, wspólnie pozbierać śmieci i wyrzucić je do śmietnika. Do zbierania śmieci rozdajemy dzieciom rękawiczki jednorazowego użytku.

Kultura obyczajów i postępowania

Scenariusze:

Uszatek i goście. *Józefa Mazurkiewicz*

Z Uszatkiem przy stole. *Zofia Łuczka*

USZATEK I GOŚCIE

Opracowała: Józefa Mazurkiewicz

Forma: Opowiadanie i rozmowa.

Cele:

- Kształtowanie umiejętności kulturalnego zachowania się przy stole.
- Przestrzeganie ogólnie przyjętych norm postępowania podczas spożywania posiłku.

Środki

dydaktyczne: Opowiadanie pt. „Gość” Cz. Janczarskiego z serii „Przygody i wędrówki Misia Uszatka”. Kolorowanka dla każdego dziecka, kredki, magnetofon i kasetę z piosenkami Misia Uszatka.

Organizacja

zajęcia: Dzień wcześniej nauczycielka inicjuje zabawę tematyczną „dom”, podczas której uczy dzieci prawidłowego nakrywania stołu do posiłku i odpowiedniego zachowania się przy stole.
Wykorzystuje obrus, zastawę stołową dla lalek.

Organizacja

zajęcia: - Nauczycielka zaprasza dzieci do wysłuchania pewnej historyjki, którą przeżył Miś Uszatek i jego przyjaciele podczas śniadania. Opowiadając podkreśla niewłaściwe

zachowanie Prosiaczka.

- Wspólnie z dziećmi omawia błędy, jakie Prosiaczek popełnił przy stole. Nawiązuje do wczorajszej zabawy tematycznej i utrwała zdobyte wiadomości i umiejętności. Zachęca dzieci do podzielenia się własnymi doświadczeniami.
- Następnie wszyscy tańczą według własnego pomysłu RAP MISIA USZATKA.
- Na zakończenie każde dziecko pokoloruje obrazek z Misiem Uszatkiem przy stole (załącznik nr 1).

Z USZATKIEM PRZY STOLE

Opracowała; Zofia Łuczka

Forma: Zabawowa z całą grupą.

Cele:

- Zapoznanie dzieci ze zwyczajem kulturalnego zachowania się przy stole oraz sposobami prawidłowego nakrywania do stołu.
- Kształcenie umiejętności estetycznego spożywania posiłku (korzystanie z serwetki, właściwe posługiwanie się łyżką, widelcem, kubkiem).

Środki

dydaktyczne: Opowiadanie Cz. Janczarskiego pt. „Gość” z serii: „Przygody i wędrówki Misia Uszatka”. Ilustracje do opowiadania, pacynka – Miś Uszatek, stolik, krzeselko, obrus, serwetka, kubek, talerz, łyżka, widelec.

Organizacja

Zajęcia: - Nauczycielka przygotowuje akcesoria do pokazu kulturalnego i

estetycznego spożywania posiłków (stolik, krzesło, obrus, kubek, talerz, sztucze, serwetka).

- Zawiesza na tablicy ilustracje do opowiadania, wkłada na rękę pacynkę.

Przebieg

zajęcia:

- Dzieci siedzą w półkolu na dywanie, nauczycielka czyta przygodę Misia Uszatka pt. „Gość”, wykorzystuje ilustracje i pacynkę.

- Rozmowa na temat opowiadania, ukierunkowanie wypowiedzi dzieci pod kątem kulturalnego zachowania się przy posiłku, dostrzeganie wad w zachowaniu Prosiaczka.

- Zabawa ruchowa pt. „Miś Uszatek i przyjaciele” – naśladowanie ruchem i głosem : Prosiaczka, Zajączka, Misia itp.

- Wspólne z dziećmi nakrycie do stołu (rozłożenie obrusa, układanie sztuców, talerza, kubka, serwetki).

- Nauczycielka z Uszatkiem demonstruje spożywanie posiłku, celowo popełniając błędy (odwraca kubek do góry, huśta się na krześle, mlaska). Dzieci wyłapują popełnione błędy, zwracając uwagę na to , jak należy zachować się przy stole podczas spożywania posiłku.

- Miś zaprasza dzieci do zabawy tematycznej – przyjęcie dla lalek – z wykorzystaniem nowego zestawu „zastawa stołowa”.

Wrażliwość na dobro i zło

Dobrze czy źle? *Józefa Mazurkiewicz*

DOBRZE CZY ŹLE?

Józefa Mazurkiewicz

Forma:	Bajka filmowa i rozmowa.
Cele:	- Kształcenie umiejętności rozróżniania dobrego i negatywnego postępowania. - Rozwijanie wrażliwości na dobro i zło.
Środki dydaktyczne:	- Film wideo pt. „Przepraszam” z serii „Miś Uszatek. Największe przygody”. Sprzęt audiowizualny. - Obrazki przedstawiające scenki dobrego lub złego postępowania, kredki.
Organizacja zajęć:	Nauczycielka ustawia sprzęt wideo i zaprasza dzieci na film.
Przebieg zajęć:	- Dzieci oglądają film. - Po filmie nauczycielka prowadzi rozmowę stymulując dzieci następującymi pytaniami: <ul style="list-style-type: none">• Jak zachowywał się Uszatek w lesie?• Kogo obraził?• Co zniszczył?• Komu wyrządził krzywdę?• Co zrobili przyjaciele Uszatka?• Dlaczego Uszatek zawstydził się?
	- Nauczycielka proponuje zabawę ruchową ze śpiewem „Stary

niedźwiedź”.

- Rozdaje dzieciom obrazki, przedstawiające scenki dobrego i złego postępowania.
- Po zastanowieniu się dzieci oceniają, która ilustracja przedstawia dobro, a która zło. Dlaczego tak uważają?
- Na zakończenie dzieci kolorują swoje obrazki. Ramkę obrazka przedstawiającego dobre zachowanie kolorują na niebiesko, a złe – na czerwono.

Obcowanie dzieci z przyrodą

- Od bochenka do ziarenka. *Józefa Mazurkiewicz*
- Bałwanek i Uszatek. *Bożena Wera*
- Czy wiatr to też powietrze. *Bożena Wera*

OD BOCHENKA DO ZIARENKA

Józefa Mazurkiewicz

- Forma: Historyjka obrazkowa.
- Cele:
- Zdobywanie wiadomości na temat produkcji chleba – cykl od zasiewu do wypieku.
 - Zachęcanie do jedzenia różnorodnego pieczywa.
- Środki dydaktyczne: Opowiadanie pt. „Żyto i chleb” Cz. Janczarskiego z serii „Nowe przygody Misia Uszatka”, ilustracje, różne gatunki pieczywa na talerzyku, sylweta Misia Uszatka.
- Organizacja zajęć:
- Nauczycielka wiesza na tablicy z zachowaniem odpowiedniej kolejności ilustracje do historyjki obrazkowej „Od bochenka do ziarenka”.
- Przebieg zajęcia:
- Dzieci słuchają opowiadania pt. „Żyto i chleb”.
 - Nauczycielka pyta: kto wie, jak powstaje chleb i wytłumaczy to Uszatkowi?
 - Chętne dzieci udzielają odpowiedzi w trakcie kierowanej rozmowy.
 - Nauczycielka odsłania tablicę z historyjką obrazkową. Prosi dzieci, żeby przyjrzały się historyjce i sprawdziły, czy dobrze tłumaczyły Uszatkowi, jak powstaje chleb.

- Dzieci ponownie słuchają opowiadania nauczycielki, śledząc przy tym kolejne scenki historyjki obrazkowej.
- Wspólna zabawa w kole ze śpiewem „Mało nas do pieczenia chleba”.
- Nauczycielka częstuje dzieci pieczywem. W trakcie jedzenia zwraca uwagę na różne gatunki pieczywa, pyta o walory smakowe. Zachęca do jedzenia pieczywa ciemnego i gruboziarnistego.

BAŁWANEK I USZATEK

Bożena Wera

Forma: Rozmowa.

- Cele:
- Dostrzeganie zmian w krajobrazie, związanych z wartościami estetycznymi, charakterystycznymi dla kolejnych pór roku – zwrócenie uwagi cechy zimy.
 - Wdrażanie do uważnego słuchania tekstu czytanego przez nauczycielkę.
 - Rozwiązywanie zagadek o tematyce zimowej.

Środki

dydaktyczne: Opowiadanie Cz. Janczarskiego pt. „Bałwanek” z serii „Przygody i wędrówki Misia Uszatka”. Dwie ilustracje do treści opowiadania.

Organizacja

- zajęcia:
- Rano nauczycielka wiesza w sali ilustrację przedstawiającą sylwetę bałwanka.
 - Zainspirowanie rozmowy na temat wyglądu bałwana, materiału z jakiego został zrobiony, poszczególnych czynności koniecznych przy jego lepieniu. Odwołanie się do spostrzeżeń i wiadomości

dzieci i obserwacji zjawisk atmosferycznych: padający śnieg, sople lodu tworzące się pod wpływem mrozu itp. Zwrócenie uwagi na piękno zimowego krajobrazu oraz przyjemności zimy – jazdę na sankach i nartach oraz oczywiście lepienia bałwana.

Przebieg zajęcia:

- Dzieci siedzą na dywanie i słuchają opowiadania Pt. „Bałwanek”.
- Po wysłuchaniu dzieci porównują wygląd bałwana przedstawionego na ilustracji z opisem zawartym w opowiadaniu.
- Nauczycielka zawiesza następną ilustrację wzbogaconą „podarunki” Misia Uszatka dla bałwanka (kolorowe guziki, piórko do kapelusza, parasol. Zachęca dzieci do porównania ilustracji i wypowiedzi na ich temat.
- Zabawa ruchowa , orientacyjno- porządkowa „Wiatr i śnieżynki” .
- Rozwiązywanie zagadek o tematyce zimowej np.:

1) Dzieci mnie zrobiły,

Tuż przy oknie stoję,

Jestem, gruby, mocny,

Lecz słońca się boję.

2) Kubełek mam na głowie

I miotłę trzymam w ręce.

Jestem biały. Nie powiem

Nic o sobie więcej.

3) Gruby, duży, biały cały,

W kij sękaty uzbrojony.

Garnek stary mam na Głowie,

Sam ze śniegu utoczony.

CZY WIATR TO TEŻ POWIETRZE?

Bożena Wera

Forma: Zabawy badawcze.

Cele: - zachęcanie do obserwacji przyrody nieżywionej.
- Kształcenie umiejętności wyciągania wniosków na podstawie zaobserwowanych faktów.

Środki dydaktyczne: Baloniki, 2 świecek, 2 słoiki, deseczka, kartki papieru.

Przebieg zajęcia: 1. Nauczycielka czyta dzieciom opowiadanie Cz. Janczarskiego pt „Wiatr”. Wypowiedzi dzieci na ten temat. Powiązanie faktu, że wiatr to powietrze.
2. Stwierdzenie za pomocą doświadczeń, jakie cechy ma powietrze.
Każde dziecko otrzymuje balonik.

- ❖ Pokazanie dzieciom balonika nadmuchanego i nienadmuchanego.
 - Czym różnią się te baloniki?
 - Co znajduje się w nadmuchanym balonie?
 - Czy w nienadmuchanym balonie nie ma wcale powietrza?
 - Nadmuchajcie wasze balony, a potem powoli wypuście powietrze i powąchajcie je. Jaki zapach ma powietrze? (jest bezwonne).
 - Czy powietrze znajduje się tylko w baloniku? (jest wszędzie wokół nas).
 - Spróbujcie dotknąć powietrze – jest przezroczyste.
 - Czy ludzie mogą żyć bez powietrza/
 - Jak można się o tym przekonać? (wstrzymać oddech).
- ❖ Sprawdźmy, czy świeczka pali się bez dostępu powietrza. Nauczycielka zapala dwie małe, jednakowe świecek. Następnie nakrywa jedną z nich słoikiem. Ta przykryta po chwili gaśnie.
 - Czego zabrakło w słoiku, że świeczka zgasła?
 - Gdybyśmy nakryli drugą świeczkę słoikiem, czy też by zgasła?
 - Co potrzebne jest do palenia ognia/ (powietrze).

❖ Sprawdzanie ciężaru powietrza.

Na dwóch końcach deseczki umocowane są dwa jednakowe, nadmuchiwane balony. Ramiona wagi muszą być w równowadze.

- Jakie są balony? (takie same)
- Co możecie powiedzieć o wadze tych balonów (ważą tyle samo)

Nauczycielka nakłuwa jeden z baloników w jego dolnej części. Dzieci obserwują zachowanie się wagi

- Co się zmieniło, że ramię wagi opadło? (w przekłutym balonie nie ma powietrza i dlatego balonik jest lżejszy niż ten, w którym powietrze zostało).
- Okazało się, że powietrze też ma swój ciężar.

❖ Obserwowanie zachowania się różnych ciał w powietrzu.

- Dzieci nadmuchują i zawiązują swoje balony. Podrzucają je w górę, dmuchają na nie.
- Dzieci dostają po dwie kartki papieru. Z jednej z nich robią kulkę (zgniatając). Z wysokości upuszczają na podłogę kartkę i kulkę z papieru.
Stwierdzają: kartka spada po woli, szybując w powietrzu.
Kulka – szybko, prosto na podłogę.
- Wykonanie samolotów z papieru. Zabawa nimi.

Rozwijanie pojęć matematycznych

- Tydzień Uszatka. *Bożena Wera*
- Gdzie się co kupuje. *Zofia Luczka*

TYDZIEŃ USZATKA

Bożena Wera

Forma: Praca z całą grupą.

Cele:

- Utrwalenie znajomości dni tygodnia.
- Liczenie w zakresie siedmiu.
- Rozwijanie sprawności manualnej.

Środki dydaktyczne: Opowiadanie Cz. Janczarskiego pt. „Bajka o dniach tygodnia”.
Sylwety dni tygodnia. Kartoniki z kropkami (od 1 do 7).

Organizacja zajęcia: Dzieci siedzą na dywanie przed tablica i słuchają opowiadania.

Przebieg zajęcia: - Rozwiązywanie zagadki;

„Kto z was szybko powie mi,

Jak mam nazwać siedem dni?” (tydzień)

- Nauczycielka czyta „Bajkę o dniach tygodnia’ i stawia na stole lub przyczepia do tablicy sylwety przedstawiające dni tygodnia, zrobione z kartonu. Liczba kropek na sylwecie oznacza, który dzień tygodnia symbolizuje.

- Liczenie sylwet przedstawiających dni tygodnia od lewej strony do prawej i odwrotnie.

- Którym z kolei dniem tygodnia jest środa?
- Którym z kolei dniem tygodnia jest piątek?

- Liczenie do siedmiu. Dzieci otrzymują kartoniki z kropkami i mają je ułożyć od najmniejszej do największej liczby kropek.

- Zabawa ruchowa. Każde dziecko wybiera sobie jeden kartonik z

kropkami (od 1 do 7). Takie same kartoniki są rozłożone w różnych miejscach Sali. Dzieci biegają przy dźwiękach muzyki. Gdy muzyka milknie, dzieci odszukują kartonik z taką samą liczbę kropek, jak na ich karteczkach i siadają przed nim.

- Posługiwanie się przez dzieci nazwami dni tygodnia.

Dzieci wymieniają kolejne dni tygodnia i układają na tablicy odpowiednie sylwety. Nauczycielka chowa jedną z sylwet, a dzieci odgadują, o jaki dzień chodzi. Podając nazwę dnia dziecko powinno również powiedzieć, który to z kolei dzień tygodnia (pierwszy, drugi itp.).

GDZIE SIĘ CO KUPUJE?

Zofia Łuczka

- Forma: Rozmowa i zabawa dydaktyczna.
- Cele: - Kształcenie umiejętności przyporządkowania nazwy sklepu do jego asortymentu.
- Środki dydaktyczne; Opowiadanie Cz. Janczarskiego pt. „Gdzie się co kupuje?”.
Ilustracje przedstawiające sklepy, o których mowa w Opowiadaniu. Zestawy obrazków „Co słyszysz?” Kącik – Sklepik lub stragan, naturalne artykuły spożywcze; kasza, groch, ryż, fasola.
- Przebieg zajęcia; - Słuchanie opowiadania pt. „Gdzie się co kupuje?”
- Zawieszenie obrazków ukazujących sklepy, o których mowa w opowiadaniu.
- Rozmowa, wypowiedzi dzieci na temat pomyłek Uszatka, ilustracji oraz innych sklepów jakie znają.

- Dowieszenie na tablice ilustracji, o których nie było mowy w opowiadaniu. Wypowiedzi dzieci na temat innych sklepów.
- Zabawa wg scenariuszy Edyty Gruszczyk –Kolczyńskiej „Sklepy”. Na stołach leżą obrazki z zestawu „Co słyszysz?” Dzieci siedzą w rozsypance na dywanie, przed każdym dzieckiem leży kartka z bloku – „sklep”. Na sygnał dzieci idą do „hurtowni”. Podchodzą do stołów, wybierają obrazki do swojego sklepu, wracają i układają na kartonikach. Po chwili, gdy kończy się czas wyznaczony przez nauczyciela, dzieci omawiają swoje sklepy, nazywają je, uzasadniają swoje wypowiedzi. Likwidacja zabawy.
- Dzieci siadają przed tablicą z ilustracjami sklepów. Nauczycielka pokazuje kolejno napisy z nazwami sklepów, np. apteka, mięsny, obuwniczy itp. Dzieci przy pomocy nauczyciela odczytują napis i przyporządkowują go do danej ilustracji, zawieszają go na tablicy.
- Zaproszenie do zabawy tematycznej „Sklep”. Sklep został wcześniej przygotowany, są w nim prawdziwe artykuły do wagi; groch, kasza, ryż, fasola, waga szalkowa, opakowania po artykułach spożywczych.

Nauka czytania

- Dbamy o nasze ubrania. *Urszula Krawczyk*

DBAMY O NASZE UBRANIA

Urszula Krawczyk

Forma: Praca z całą grupą.

- Cele:
- Ćwiczenia analizatora słuchowego i wzrokowego.
 - Identyfikowanie liter (małe pisane).
 - Ćwiczenia artykulacyjne kształtujące mięśnie narządów mowy.
 - Ćwiczenia oddechowe, i manualne poprzez kreślenie po śladach.
 - Budzenie poczucia troski o własny wygląd.

Środki

dydaktyczne: Opowiadanie pt. „Dziwne sprawy” Cz. Janczarskiego z serii „Wędrówki Misia Uszatka”. Ilustracje do historyjki o Zosi. Pacynka misia, sylweta dziewczynki, nagranie muzyczne, koperty z sylwetami i ubrankami, kartki z wykropkowanymi ubrankami, mazaki, wek z garderobą, koszyczki z literkami, kartoniki z narysowanymi ubrankami oznaczonymi literkami.

Organizacja

zajęcia: Dzieci siedzą na krzesłkach przed tablicą – na tablicy ilustracje do historyjki o Zosi.

Przebieg

- zajęcia:
- Nauczycielka opowiada historyjkę o Zosi, która ubrudziła swoje ubranie, posługując się pacynką przedstawiającą Misia Uszatka.
 - W rozmowie z dziećmi nauczycielka eksponuje treści wychowawcze.
 - Miś Uszatek przynosi „niespodziankę” – koszczyk z garderoba. Miś nazywa poszczególne części garderoby, a dzieci określają słowem (dokonują

syntezy) np.: cza – pka, dzieci: czapka itp.

- Wykorzystać można momenty do ćwiczeń artykulacyjnych.
- Nauczycielka wykorzystuje nagrania muzyczne wolne – szybkie do zabawy naśladowczej ubieranie – rozbieranie, zabawy na podwórku, rozgrzewamy się na zimnie – wplatamy do zabawy ćwiczenia oddechowe.
- Dzieci otrzymują koperty z sylweta misia i częściami garderoby.

Zadaniem dzieci jest ubranie misia.

- Miś kupuje ubranka z określonymi literkami. W Sali rozstawione koszyczki z literkami; a, i, s, m. Dzieci wyszukują ubranka i wkładają do właściwego koszyczka.
- Na stolikach rozłożone kartki z wykropkowanymi częściami garderoby. Dzieci wybierają dowolną część garderoby i rysują po kropkach. Następnie dowolnie ją ozdabiają.